

proprie Lusitaniã appellant, cùm
nec totam Lusitaniam comple

tiorem Lusitaniã partem Portugalliã regi parere. Diuiditur verò Portugallia in Transagnam, Ci-
staganam, & Interamnem. Transagnana Baticã partem carpit, eam scilicet, quẽ ab Ana fluuio ad Regni
limites porrigitur. Interamnem appello Portugalliam, quã est inter Durium & Minium fluuios, Regio
non minus amœna quàm fertilis. De amœnitate verò quid opus est dicere, cùm in ea numerata sint
vltra viginti quinque millia fontium perennium: Pontes quadrato lapide elegantissimè constructi
prope ducenti: portus marini sex. Quod propterea minimè tacendum duxi, quia bonitas & dignitas
huius Prouinciã ferè ignoratur. Huic Prouinciã adhæret ea quam Tran' montanam appellant, Regio
optimi tritici, generosique vini ferax, in qua est Brigantia, caput amplissimi Ducatus. Hæc ex Valeo.

Sub Portugallia hoc tempore Algarbiã regnum (quã eius pars maritima est versus Meridiem) perti-
net. Eius enim Rex, se Regem Portugalliã, Algarbiã, Guineã, Æthiopiã, Arabiã, Persiã & Indiã scri-
bit. Hoc Regnum primum circa annum M. C. initium habuit. Ad ea enim vsq; tempora sub Hispaniẽ
nomine (vti & antiquitus) censebatur. Sic autem de eo Marineus scribit: Henricus quidam Lotharin-
giã Comes, vir in bello fortissimus, è Gallia veniens, magnas aduersus Mauros res gessit. Pro quibus Al-
phonfus v. Castellã rex permotus, filiam suam notham nomine Tiresiam ei matrimonio collocauit.
Et Galleciã partem, quã in Regno Portugalliã continetur, nomine dotis assignauit. Ex eo postea ma-
trimonio natus est Alphonfus, qui primus Portugalliã Rex est appellatus. Primus qui Vlixbonam à
Mauris recepit. Quorum quinque simul regibus vno prælio superatis, quinque scutorum insigne, facti
monumentum, posteris reliquit. Oliuerius à Marcha in Annalibus, lingua Gallica editis, paulo accu-
ratiùs huius Regni arma depingit. Ait enim primò fuisse clypeum argenteum sine aliqua imagine, po-
stea à deuictis quinque regibus, quinque cæreuleos clypeos impositos, deinde his singulis clypeis quin-
que argenteos obiculos additos, in memoriam quinque vulnerum Domini nostri Iesu Christi, quã illi
inter præliandum diuinitus in cælo apparuere; aut, vt alij tradunt, quod quinque vulneribus mortife-
ris sauciatus, Deo Opt. Max. opitulante, non occubuerat.

